

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžrk/4/2019
Identifikačné číslo spisu: 2018200078
Dátum vydania rozhodnutia: 27.07.2020
Meno a priezvisko: JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:2018200078.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Mariána Trenčana v právnej veci žalobcu (v konaní sťažovateľ): EUNICA Megaboards, s.r.o., so sídlom Mariánske nám. 30/5, 010 01 Žilina, IČO: 47 328 631, zast. JUDr. Annou Ščepkovou, advokátkou, so sídlom Saratovská 2/A, 844 52 Bratislava proti žalovanému: Okresný úrad Trnava, odbor opravných prostriedkov, so sídlom Vajanského 2, 917 02 Trnava o všeobecnej správnej žalobe, v konaní o kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Trnave zo dňa 20. februára 2019 č. k. 20S/30/2018-73, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.

Účastníkom právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

1. Rozhodnutím č. OU-TT-OOP4-2017/038246 z 20.11.2017 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) žalovaný podľa § 59 ods. 2 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) odvolanie žalobcu zamietol a potvrdil rozhodnutie Okresného úradu Piešťany, pozemkového a lesného odboru č. OU-PN-PLO-2017/00400 z 04.10.2017 (ďalej len „prvostupňový orgán“ resp. „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým rozhodol, že žalobca nie je účastníkom konania podľa § 14 Správneho poriadku v konaní o neoprávnenom zábere poľnohospodárskej pôdy v k. ú. A. na pozemku parc. č. 2638/1 podľa § 19 ods. 1 a uložení pokuty podľa § 26 ods. 3 písm. a) zák. č. 220/2004 Z.z. o ochrane a využívaní poľnohospodárskej pôdy a o zmene zákona č. 245/2003 Z. z. o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 220/2004 Z. z.“).

2. Prvostupňový orgán preskúmal oznámenia a vyjadrenia žalobcu a dospel k záveru, že žalobca nie je

účastníkom konania o neoprávnenom zábere poľnohospodárskej pôdy a uložení pokuty vedenom voči spoločnosti EUNICA MEDIA, s.r.o. podľa § 14 Správneho poriadku. Prvostupňový orgán zdôraznil, že žalobca a spoločnosť EUNICA MEDIA, s.r.o. sú samostatnými právnickými osobami a každá z uvedených spoločností je zodpovedná za vlastné konanie samostatne.

3. V napadnutom rozhodnutí k odvolacím námietkam žalobcu žalovaný konštatoval, že správny orgán má povinnosť, aby každému, kto sa naň obráti s tvrdením, že rozhodnutie sa môže priamo dotýkať jeho práv, právom chránených záujmov alebo povinnosti, priznal postavenie účastníka konania, a takto s ním zaobchádzal až dovedy, kým sa preukáže opak. Žalobca ako dôvod účasti v konaní uvádza majetkovú a personálnu prepojenosť so spoločnosťou EUNICA MEDIA, s.r.o. Na dôvody resp. ich doplnenie sa prvostupňový orgán informoval u splnomocnenej osoby, ktorá sa prišla dňa 13.09.2017 oboznámiť sa obsahom spisu. Splnomocnená osoba uviedla, že dôvodom, pre ktorý sa žalobca cíti byť účastníkom konania je obchodné a personálne prepojenie oboch spoločností, preto má záujem spoznať situáciu, v ktorej sa spoločnosť EUNICA MEDIA, s.r.o. ocitla a ktorej sa predmetný spis týka. O nepriznaní postavenia účastníka konania je správny orgán povinný rozhodnúť v rozhodnutí, proti ktorému sa môže jeho adresát odvolať. Až nadobudnutím právoplatnosti tohto rozhodnutia prestane byť takáto osoba účastníkom konania vo veci samej.

4. Žalovaný zdôraznil, že základnou podmienkou účasti je hmotnoprávny vzťah konkrétnej osoby k veci, ktorá je predmetom správneho konania. Nestačí, že sa rozhodnutie dotkne konkrétnej osoby len nepriamo. V prípade spoločnosti EUNICA MEDIA, s.r.o. a žalobcu sa jedná o dva samostatné právne subjekty, ktoré konajú vždy samostatne vo vlastnom mene, na vlastný účet a na vlastnú zodpovednosť. Ide o spoločnosti s ručením obmedzeným a jedna spoločnosť sa nepodieľa na prípadnom zisku či strate druhej spoločnosti a naopak. Každá zo spoločností je samostatnou účtovnou jednotkou, a skutočnosť, že je tam rovnaký spoločník a konatelia, nemá dopad na dôsledky v správnom konaní. Žalovaný k námietke o vzájomných nájomných vzťahoch uviedol, že sa jedná o obchodné vzťahy medzi spoločnosťami, ktoré nie sú predmetom správneho konania a nezakladajú priame dotknutie práv a právom chránených záujmov žalobcu. Žalobca žiadnym spôsobom nekonkretizoval dôvody, ktorými môže byť žalobca priamo dotknutý predmetným konaním. Žalovaný konštatoval, že ak sa zistí, že právna pozícia osoby sa rozhodnutím vo veci nezmení, nespĺňa podmienku účasti konania podľa § 14 ods. 1 Správneho poriadku.

II.

Konanie na krajskom súde

5. Žalobou podanou na Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) dňa 12.03.2018 sa žalobca domáhal zrušenia napadnutého rozhodnutia a vrátenia veci na ďalšie konanie z dôvodu, že napadnuté aj prvostupňové rozhodnutia boli vydané v rozpore so zákonom, najmä preto, že došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o správnom konaní, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia.

6. Krajský súd za splnenia procesných podmienok prejednal vec bez nariadenia pojednávania, oboznámil sa s obsahom spisového materiálu, vrátane administratívneho spisu žalovaného a dospel k záveru o nedôvodnosti žaloby. Krajský súd v napadnutom rozhodnutí a jeho vydaní predchádzajúcim postupe žalovaného nezistil nedostatky namietané žalobcom, ktoré by mohli mať za následok nezákonnosť rozhodnutia a ktoré by odôvodňovali jeho zrušenie, a preto žalobu podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „S.s.p.“) zamietol.

7. Krajský súd konštatoval, že na základe zistení z obsahu spisového materiálu sa stotožnil s právnym názorom žalovaného ako aj prvostupňového orgánu týkajúcim sa účasti žalobcu v konaní ako subjektu, o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach sa vo veci vedenej prvostupňovým orgánom nekoná, a ktorého práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti ani nemôžu byť rozhodnutím v tejto veci priamo dotknuté.

8. Definíciu účastníka správneho konania (§ 14 ods. 1 Správneho poriadku) žalobca ako samostatný subjekt práva nenaplnia personálnou ani majetkovou prepojenosťou s účastníkom konania EUNICA MEDIA, s.r.o., pričom existenciu iného dôvodu, pre ktorý by jeho práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti mohli byť rozhodnutím správneho orgánu priamo dotknuté, netvrdil v správnom konaní ani vo svojich podaniach v tomto súdnom konaní, keď aj vo vzťahu ku konkrétnemu reklamnému zariadeniu, nezákonné umiestnenie ktorého by malo byť podstatou neoprávneného záberu poľnohospodárskej pôdy a dôvodom pre uloženie pokuty, neuvádzal a nepreukazoval, že je jeho nájomcom, ale iba hypoteticky konšatoval, že v prípade nájmu reklamnej stavby by sa rozhodnutie dotklo jeho právnej sféry.

9. K tvrdeniu o existencii takých procesných pochybení správnych orgánov, ktoré by bolo možné hodnotiť ako podstatné porušenie ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia krajský súd konšatoval, že doručovanie rozhodnutia samotné je úkonom nasledujúcim po vydaní a vypracovaní rozhodnutia a preto, logicky, na zákonnosť rozhodnutia nemôže mať žiaden vplyv. Bez ohľadu na dodržanie či nedodržanie zákonom predpísaného doručovania je zrejmé, že rozhodnutie sa dostalo do dispozície žalobcu a že v súvislosti so spôsobom doručovania neboli porušené alebo obmedzené jeho procesné práva. Krajský súd preto bez ďalšieho skúmania a vyhodnocovania okolností týkajúcich sa doručovania rozhodnutia k tejto námietke žalobcu neprihliadol.

10. Rozhodnutie o nepriznaní postavenia účastníka konania je rozhodnutím procesného charakteru, nie je výsledkom samostatného konania, pre ktoré platia všeobecné zásady správneho konania, konanie o ňom sa osobitne nezačína a podmienkou jeho vydania nie je oboznámenie sa dotknutého subjektu s podkladmi rozhodnutia a poskytnutie mu možnosti sa k týmto podkladom vyjadriť. Odhliadnuc už od skutočnosti, že základným podkladom rozhodnutia je tu podanie samotného žalobcu - jeho oznámenie o účastníctve v konaní z 15.08.2017, procesný predpis takýto postup pri rozhodovaní o účastníctve nepredpisuje, pričom ani charakter rozhodnutia neodôvodňuje úsudok o potrebe ich dodržania v záujme zabezpečenia práv subjektu, o účastníctve ktorého sa rozhoduje. Nejde o porušenie práv upravených v ustanovení § 33 ods. 2 Správneho poriadku a týkajúcich sa účastníkov konania a rozhodovania o predmete konania. Argumentácia právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Najvyššieho správneho súdu Českej republiky vysloveným v súvislosti s právami účastníkov správneho konania je v tomto prípade zjavne nedôvodnou.

11. Vzhľadom na zo zákona vyplývajúcu možnosť správneho orgánu vydať negatívne rozhodnutie o účastníctve subjektu, ktorý sa postavenia účastníka konania domáha, po zistení, že podmienky účastníctva týmto subjektom neboli naplnené, nie je dôvodným usudzovať ani o prekvapivosti rozhodnutia ako o dôvode jeho zrušenia.

12. Ako nedôvodnú posúdil krajský súd aj námietku žalobcu týkajúcu sa nedodržania postupu podľa § 19 ods. 3 Správneho poriadku a nedostatku aktivity správnych orgánov v záujme odstránenia nedostatkov podania žalobcu neobsahujúceho relevantný dôvod, pre ktorý by mal byť rozhodnutím správneho orgánu v konaní vedenom proti obchodnej spoločnosti EUNICA MEDIA, s.r.o., žalobca priamo dotknutý na svojich právach, záujmoch alebo povinnostiach.

13. Podľa krajského súdu v rozpore s tvrdením žalobcu v tomto smere jeho podanie - Oznámenie o účastníctve v konaní obsahuje všetky všeobecné náležitosti podania, je z neho zrejmé, kto ho podáva, akej veci sa týka a čo sa navrhuje, resp. k čomu smeruje (§ 19 ods. 2 Správneho poriadku). Podanie obsahuje aj dôvod, ktorý žalobca považuje za odôvodňujúci jeho účastníctvo v konaní - majetkovú a personálnu prepojenosť so spoločnosťou EUNICA MEDIA, s.r.o., a ktorý za relevantný nepovažoval rozhodujúci správny orgán. Nejde teda o obsahový nedostatok podania, ktorý by bolo možné odstraňovať postupom podľa § 19 ods. 3 (a ktorého neodstránenie by mohlo mať z následkov zastavenie konania), ale o nedostatočnosť skutkových tvrdení vo vzťahu k naplneniu podmienok účastníctva v konaní, ktorú žalobca navyše mal možnosť napraviť ako v odvolacom správnom konaní, tak aj v konaní pred súdom.

14. V poslednom rade námietku nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného z dôvodu nevysporiadania sa s jeho odvolacou námietkou týkajúcou sa nedodržania postupu podľa § 19 ods. 3 Správneho poriadku žalobca vzniesol až vo svojom podaní zo dňa 13.08.2018 (v stanovisku k vyjadreniu žalovaného), t. j. po uplynutí lehoty na podanie žaloby, ktorá takúto námietku neobsahovala. Krajský súd je v zmysle § 134 S.s.p. viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, preto k tejto námietke žalobcu neprihliadal.

III.

Obsah kasačnej sťažnosti / stanoviská

A)

15. Rozsudok krajského súdu napadol žalobca (ďalej len „sťažovateľ“) kasačnou sťažnosťou z 07.05.2019 (č. l. 80), v ktorej uviedol ako dôvod kasačnej sťažnosti, že krajský súd porušil zákon tým, že rozhodol na základe na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p.).

16. Sťažovateľ považuje právne posúdenie krajského súdu v otázke spôsobu doručenia napadnutého rozhodnutia žalovaného za nesprávne a nedostatočné. Sťažovateľ poukázal na obligatórne doručovanie právnickým osobám zo strany orgánov verejnej moci v elektronickej podobe do elektronických schránok, ako to vyplýva z ustanovení § 17 ods. 1 a § 29 ods. 1 až 3 zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon č. 305/2013 Z. z.“). Krajský súd sa podľa sťažovateľa pritom s argumentáciou sťažovateľa ani žalovaného týkajúcou sa spôsobu doručovania napadnutého rozhodnutia v odôvodnení rozsudku podrobnejšie nezaoberal, pričom sťažovateľ v správnej žalobe spôsob oznámenia rozhodnutia výslovne namieta.

17. Podľa sťažovateľa je nesprávny a nenáležitý ani odkaz žalovaného na § 17 ods. 4 zák. č. 305/2013 Z. z. a § 25 Správneho poriadku a nestačí poukazovanie na to, že účastník konania sa s obsahom úkonu správneho orgánu oboznámil, resp. mohol oboznámiť, aj inak (napr. jeho doručením v listinnej podobe). Podľa sťažovateľa je nutné zákonné oznámenie rozhodnutia, nielen dodanie do jeho dispozičnej sféry. Krajský súd sa mal s otázkou doručenia napadnutého rozhodnutia zaoberať a správne mal ustáliť, že napadnuté rozhodnutie žalovaného nebolo žalobcovi oznámené v súlade so zákonom, pričom žalovaný nepreukázal splnenie predpokladov ustanovených v § 17 ods. 4 zákona č. 305/2013 Z. z., za ktorých by bolo možné rozhodnutie doručiť inak ako elektronicke; z tohto záveru mal potom krajský súd vyvodiť zodpovedajúce právne následky pre konanie o správnej žalobe.

18. Podľa názoru sťažovateľa krajský súd nesprávne poňal postavenie osoby, ktorá sa domáha účasti v správnom konaní a jej procesné práva interpretoval neprimerane reštriktívne. Sťažovateľ poukázal na základné zásady správneho konania, medzi ktoré patrí tiež zásada úzkej súčinnosti správneho orgánu s účastníkmi konania (§ 3 ods. 2 Správneho poriadku), ako aj zásada predvídateľnosti rozhodovania správnych orgánov, vylučujúca vydávanie tzv. prekvapivých rozhodnutí. Podľa sťažovateľa nemožno vystačiť s konštatovaním, že v prípade rozhodnutia o nepriznaní postavenia účastníka konania „len“ o rozhodnutie procesného charakteru, nakoľko pre osobu, ktorej sa týka, ide o rozhodnutie zasahujúce do jej právnej sféry a ukončujúce jej účastníctvo v konaní, teda o rozhodnutie kvázimeritórne.

19. Sťažovateľ namietal, že prvostupňové rozhodnutie malo preňho prekvapivý charakter, keďže prvostupňový orgán od doručenia oznámenia žalobcu o svojom účastníctve v konaní dňa 17.08.2017 až do vydania predmetného rozhodnutia konal so sťažovateľom ako s účastníkom konania, oznámil mu miesto a čas, kedy možno nahliadnuť do spisu, následne mu aj umožnil nahliadnutie do spisu a tiež podanie písomného vyjadrenia ku konaniu. Je teda zrejmé, že prvostupňový orgán spočiatku považoval sťažovateľa za účastníka konania v zmysle § 14 ods. 1 Správneho poriadku a až dodatočne zmenil svoj právny názor v tejto otázke. Sťažovateľ sa však o zmene právneho názoru prvostupňového orgánu v konaní dozvedel až doručením prvostupňového rozhodnutia. Prvostupňový orgán nijako nedal sťažovateľovi na vedomie, že zamýšľa vydať rozhodnutie o nepriznaní postavenia účastníka konania a

neumožnil mu vyjadriť sa pred vydaním takého rozhodnutia k jeho podkladu a spôsobu jeho zistenia a prípadne navrhnúť jeho doplnenie, čím porušil ustanovenie § 33 ods. 2 Správneho poriadku, ktoré sa podľa sťažovateľa musí použiť aj v prípade vydania rozhodnutia o nepriznaní postavenia účastníka konania. Krajský súd mal uvedené pochybenie prvostupňového správneho orgánu, ktoré žalovaný nenapravil, vyhodnotiť ako dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia.

20. Sťažovateľ ďalej uviedol, že podstatnou náležitosťou podania, ktorým sa určitá osoba domáha postavenia účastníka správneho konania v zmysle § 14 ods. 1 Správneho poriadku, musí byť konkretizácia vzťahu takejto osoby k predmetu konania, dostatočne adekvátne na to, aby bolo možné usudzovať, že takáto osoba môže byť rozhodnutím priamo dotknutá vo svojich konkrétnych právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach. Ak podanie takúto náležitosť (dôvody, tvrdenia, prípadné dôkazy o tom, že osoba môže byť rozhodnutím správneho orgánu priamo dotknutá vo svojich právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach) neobsahuje, správny orgán nemôže bez snahy o ďalšiu súčinnosť s takouto osobou a o odstránenie nedostatkov jej podania iba vydať rozhodnutie, ktorým jej postavenie účastníka konania neprizná. Ak by podanie takúto náležitosť obsahovalo, logicky potom už neprichádza do úvahy vydanie rozhodnutia o nepriznaní postavenia účastníka konania. Inými slovami, nie je možné tvrdiť, že podanie, ktorým sa osoba domáha postavenia účastníka správneho konania v zmysle § 14 ods. 1 Správneho poriadku, síce obsahovalo všetky podstatné obsahové náležitosti, ale zároveň rozhodnúť o tom, že takáto osoba účastníkom konania nie je.

21. Podľa sťažovateľa, ak teda sťažovateľ uviedol v podaní doručenom správne mu orgánu dňa 17.08.2017 ako dôvod svojho účastníctva v konaní iba „majetkovú a personálnu prepojenosť so spoločnosťou EUNICA MEDIA, s. r. o.“ a tento dôvod nebol (resp. v istom okamihu prestal byť) podľa prvostupňového orgánu dôvodom v zmysle § 14 ods. 1 Správneho poriadku, bolo povinnosťou prvostupňového orgánu vyzvať sťažovateľa na odstránenie tohto nedostatku podania v určenej lehote s poučením, že inak žalobcovi neprizná postavenie účastníka konania. Ak tak prvostupňový orgán neurobil a žalovaný toto jeho pochybenie nenapravil, napriek tomu, že to sťažovateľ to v odvolaní výslovne namietol, správne orgány postupovali v rozpore so správnym poriadkom a ich rozhodnutia sú nezákonné.

22. Sťažovateľ uviedol, že k nepriznaniu postavenia účastníka konania v zmysle § 14 ods. 1 Správneho orgánu osobe, ktorá sa o účastníctvo v konaní uchádza, môže vždy dôjsť len po tom, ako správny orgán márne vynaloží úsilie o súčinnosť s ňou a vyzve takú osobu na doplnenie/preukázanie relevantných dôvodov účastníctva, ktoré podľa názoru správneho orgánu tvrdené alebo preukázané neboli, čo platí tým skôr, ak k názoru osobe účastníctvo v konaní neprislúcha, správny orgán dospeje až po tom, ako s ňou už ako s účastníkom v predošlej časti konania konal. Aj v tejto spojitosti sťažovateľ poukázal na základnú zásadu úzkej súčinnosti správneho orgánu s účastníkmi konania (§ 3 ods. 2 Správneho poriadku).

23. Na základe uvedených skutočností sťažovateľ navrhol, aby kasačný súd zmenil rozhodnutie krajského súdu tak, že zruší napadnuté rozhodnutie a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie. Sťažovateľ žiadal priznať úplnú náhradu trov konania.

B)

24. Vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti z 28.05.2019 (č. I. 97) žalovaný navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol, rozsudok krajského súdu potvrdil a žalovanému nepriznal náhradu trov konania. Podľa žalovaného sťažovateľ od svojho oznámenia o účastníctve v konaní z 15.08.2017, v ktorom sa domáhal postavenia účastníka konania na základe „majetkovej a personálnej prepojenosti so spoločnosťou EUNICA MEDIA, s.r.o.“, až doteraz neuviedol žiadne ďalšie skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že môže byť rozhodnutím prvostupňového orgánu v konaní so spoločnosťou EUNICA MEDIA, s.r.o. o neoprávnenom zábere poľnohospodárskej pôdy akokoľvek dotknutá vo svojich právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach. Nepriznanie postavenia účastníka konania sťažovateľovi v správnom konaní o neoprávnenom zábere poľnohospodárskej pôdy (prvostupňový orgán koná o rekultivácii pôdy pod reklamnou stavbou a o uvedení pozemku do

pôvodného stavu firmou EUNICA MEDIA, s.r.o.) je nesporné.

25. Žalovaný k námietke o doručovaní napadnutého rozhodnutia opätovne poukázal na § 17 ods. 4 zák. č. 305/2013 Z. z. Nakoľko zákon správneho orgánu nezakazuje uskutočňovať doručovanie iným spôsobom (v prípade, že nie je schopný z objektívnych príčin vykonať právny úkon elektronicky), pristúpil k doručeniu rozhodnutia sťažovateľovi v listinnej podobe, a to v súlade s § 25 Správneho poriadku. Z doručeny pripojenej k napadnutému rozhodnutiu je zrejmé, že sťažovateľ rozhodnutie prevzal dňa 08.01.2018 a v tento deň rozhodnutie aj nadobudlo právoplatnosť. Napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo sťažovateľovi oznámené v súlade so zákonom, pričom práva sťažovateľa neboli nijako obmedzené.

26. K námietke o prekvapivom charaktere prvostupňového rozhodnutia a neoznámene začatia konania o nepriznaní účastníctva konania žalovaný trvá na argumentoch, ktoré uviedol vo svojom vyjadrení k žalobe a to, že prvostupňový orgán pri vydaní svojho rozhodnutia vychádzal zo spoľahlivo a presne zisteného skutkového stavu veci, pričom podkladom pre vydanie rozhodnutia bolo oznámenie sťažovateľa o vstupe do správneho konania a vyjadrenie účastníka konania po nahliadnutí do spisu. Sťažovateľ mal možnosť využiť svoje procesné právo účastníka správneho konania vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia a k spôsobu ich zistenia a prvostupňový orgán žiadnym spôsobom neobmedzil možnosť sťažovateľa vykonávať práva účastníka konania a neporušil jeho procesné práva.

27. Žalovaný si stojí za svojim vyjadrením, že dôvody, pre ktoré sa sťažovateľ domáhal postavenia účastníka konania boli uvedené dostatočne a bolo možné na ich základe vydať rozhodnutie o nepriznaní postavenia účastníka v správnom konaní. To, že dôvody uvádzané sťažovateľom v jeho oznámení o vstupe do správneho konania neboli dostačujúce na to, aby mu bolo priznané postavenie účastníka správneho konania, nijako nesúvisí s úplnosťou a formálnou správnosťou podania. Správny orgán nie je povinný dať na každý argument účastníka konania podrobnú odpoveď, a to ani v situácii, keď podanie samotného účastníka konania považuje po formálnej stránke za úplné a správne. Záujem sťažovateľa stať sa účastníkom správneho konania vo veci neoprávneného záberu poľnohospodárskej pôdy možno chápať ako účelový s cieľom dosiahnuť prietahy v správnom konaní. Žalovaný je toho názoru, že sťažovateľ nebude rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu v správnom konaní so spoločnosťou EUNICA s.r.o. priamo dotknutý vo svojich právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach.

IV.

Právne názory kasačného súdu

28. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj len „Najvyšší súd“) konajúci ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 S. s. p.) preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a jednomyselne (§ 464 v spojení s § 139 ods. 4 S.s.p.) si osvojil záver, že kasačnú sťažnosť je v zmysle § 461 S.s.p. potrebné zamietnuť, nakoľko po jej preskúmaní kasačný súd na základe nižšie uvedených právnych názorov dospel k záveru, že je nedôvodná. Takto kasačný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol súbežne zverejnený tak na úradnej tabuli súdu ako aj na internetovej stránke Najvyššieho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 27. júla 2020 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

29. Zo zásady, že kasačný súd je dôvodmi kasačnej sťažnosti viazaný [§ 439 ods. 3 písm. a) a contrario § 453 ods. 2 veta druhá S.s.p.] jednoznačne vyplýva procesná povinnosť sťažovateľa s plnou zodpovednosťou za procesný výsledok navrhnutý v kasačnej sťažnosti objasniť zákonným spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť opravného prostriedku, a náležite vymedziť dôvod kasačnej sťažnosti [§ 440 v spojení s 445 ods. 1 písm. c) S.s.p.]. V dôsledku spomenutej viazanosti kasačný súd nekoná nad rozsah (§ 453 úvod S.s.p.), ktorý sťažovateľ vymedzil v kasačnej sťažnosti uplatneným dôvodom. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti je preto v medziach uvedených v § 453 S.s.p. prieskum prípustnosti a následne dôvodnosti podanej kasačnej sťažnosti, preto kasačný súd primárne na základe dôvodov kasačnej sťažnosti preskúmal relevanciu vytýkaných nedostatkov konania správneho súdu a napadnutého rozsudku v rozsahu sťažnostných bodov.

30. V takto vymedzenom rámci prieskumu a pri nemennosti skutkového stavu (§ 454 v spojení s § 441 S.s.p.) o preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu (tzn. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) kasačný súd pristúpil k prieskumu oprávnenosti vyššie uvedených dôvodov kasačnej sťažnosti.

31. V uvedenej súvislosti musí kasačný súd tiež zdôrazniť, že právo na súdnu ochranu (čl. 46 a nasl. ústavy Slovenskej republiky) nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzujúcim podmienkam (čl. 51 ods. 1 ústavy). To platí aj v prípade kasačnej sťažnosti ako mimoriadneho oprávneného prostriedku (§ 438 ods. 1 S.s.p.), ktorý nie je možné použiť „celoplošne“ na odstránenie nespokojnosti účastníka konania s akýmkoľvek rozhodnutím správneho súdu a ktorej aplikácia môže narušiť princíp právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (§ 145 S.s.p.).

32. Kasačnou sťažnosťou bol napadnutý rozsudok krajského súdu, ktorým bola žaloba zamietnutá. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti namietal nesprávne právne posúdenie veci krajským súdom, a to vo vzťahu k doručovaniu napadnutého rozhodnutia, nesprávnemu poňatiu postavenia osoby, ktorá sa domáha účasti v správnom konaní a porušení § 33 ods. 2 Správneho poriadku ako porušeniu zásady súčinnosti a vydaniu rozhodnutia bez výzvy na doplnenie podania o náležitosti týkajúce sa preukázania priamej dotknutosti na právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach. Kasačný súd vyhodnotil tento dôvod kasačnej sťažnosti ako neopodstatnený, nakoľko mal za to, že právne posúdenie veci krajským súdom je správne.

Podľa § 14 ods. 1 Správneho poriadku účastníkom konania je ten, o koho právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach sa má konať alebo koho práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté; účastníkom konania je aj ten, kto tvrdí, že môže byť rozhodnutím vo svojich právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach priamo dotknutý, a to až do času, kým sa preukáže opak.

Podľa § 19 ods. 1 Správneho poriadku podanie možno urobiť písomne v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe, alebo ústne do zápisnice. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu o elektronickej podobe výkonu verejnej moci treba do troch pracovných dní doplniť v listinnej podobe, v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu o elektronickej podobe výkonu verejnej moci, alebo ústne do zápisnice. Správny orgán na dodatočné doplnenie podania nevyzýva. Ak osobitný predpis ustanovuje povinnosť použiť na podanie určený formulár, podanie možno urobiť len použitím takého formulára.

Podľa § 19 ods. 2 Správneho poriadku podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu. Z podania musí byť zrejmé, kto ho podáva, akej veci sa týka a čo sa navrhuje. Podanie v elektronickej podobe podľa osobitného predpisu o elektronickej podobe výkonu verejnej moci musí obsahovať identifikátor osoby účastníka konania podľa osobitného predpisu o elektronickej podobe výkonu verejnej moci. Osobitné právne predpisy môžu ustanoviť jeho ďalšie náležitosti.

Podľa § 19 ods. 3 Správneho poriadku pokiaľ podanie nemá predpísané náležitosti, správny orgán pomôže účastníkovi konania nedostatky odstrániť, prípadne ho vyzve, aby ich v určenej lehote odstránil; súčasne ho poučí, že inak konanie zastaví.

Podľa § 33 ods. 1 Správneho poriadku účastník konania a zúčastnená osoba má právo navrhnúť dôkazy a ich doplnenie a klásť svedkom a znalcom otázky pri ústnom pojednávaní a miestnej ohliadke.

Podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

33. Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že sťažovateľ doručil prvostupňovému orgánu dňa 17.08.2017 písomné podanie z 15.08.2017 označené ako „Oznámenie o účastníctve v konaní“, v ktorom uviedol, že môže byť rozhodnutím prvostupňového orgánu, vo veci vedenej pod č. OU-PN-PLO-2017/000400 priamo dotknutý vo svojich právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach, a to vzhľadom na majetkovú a personálnu prepojenosť so spoločnosťou EUNICA MEDIA, s.r.o. V podaní

sťažovateľ uviedol, že je teda v zmysle § 14 ods. 1 Správneho poriadku účastníkom predmetného konania, a to od doručenia tohto podania. Sťažovateľ zároveň oznámil, že má záujem o nahliadnutie do spisu, ako aj vyjadrenie sa k podkladom pre vydanie rozhodnutia a k spôsobu ich zistenia a požiadal o oznámenie, kde a kedy sa môže oboznámiť s obsahom spisu a vykonávať ostatné práva účastníka. K podaniu sťažovateľ priložil výpis z obchodného registra.

34. Prvostupňový orgán následne prípisom z 18.08.2017 oznámil sťažovateľovi, že do spisu môže nahliadnuť na prvostupňovom orgáne kedykoľvek počas úradných hodín, ktoré uviedol a vzhľadom na rozsiahly obsah spisu požiadal sťažovateľa o dostavenie sa k nahliadnutiu v dostatočnom časovom predstihu pred skončením úradných hodín a o oznámenie termínu nahliadnutia aspoň deň vopred, ak je to zo strany sťažovateľa možné. Sťažovateľ v nadväznosti na prípis z 18.08.2017 prvostupňovému orgánu oznámil, že zamýšľa nahliadnuť do spisu dňa 13.09.2017.

35. Dňa 13.09.2017 sa k nahliadnutiu do spisu dostavil splnomocnený zástupca sťažovateľa (na základe splnomocnenia z 13.09.2017), ktorý sa vyjadril, že dôvodom, pre ktorý sa sťažovateľ cíti byť účastníkom predmetného konania je: vzhľadom na obchodné a personálne prepojenie oboch spoločností oboznámiť sa so spisom, spoznať situáciu, v ktorej sa spoločnosť EUNICA MEDIA, s.r.o. ocitla a ktorej sa predmetný spor týka. Sťažovateľovi bol poskytnutý kompletný spisový materiál, z ktorého si splnomocnený zástupca vyhotovil kópie a požiadal o poskytnutie 15 dňovej lehoty na predloženie písomného vyjadrenia k veci, t.j. do 28.09.2017, s čím prvostupňový orgán súhlasil. O uvedených skutočnostiach bola spísaná zápisnica z nahliadnutia do spisu, ktorú podpísal poverený pracovník prvostupňového orgánu a splnomocnený zástupca.

36. Písomným podaním z 27.09.2017 doručeným prvostupňovému orgánu 02.10.2017 sa sťažovateľ vyjadril, že sa v celom rozsahu stotožňuje s vyjadreniami spoločnosti EUNICA MEDIA, s.r.o. a s jeho procesnou obranou, ku ktorej sa pripája (odkázal najmä na písomné podanie z 04.07.2017 a 04.09.2017). Prvostupňový orgán následne dňa 04.10.2017 vydal prvostupňové rozhodnutie o tom, že sťažovateľ nie je účastníkom konania podľa § 14 ods. 1 Správneho poriadku v konaní o neoprávnenom zábere poľnohospodárskej pôdy. Na základe odvolania sťažovateľa bolo vo veci žalovaným vydané napadnuté rozhodnutie.

37. Kasačný súd musí v prvom rade konštatovať, že sťažovateľ v kasačnej sťažnosti namietal rovnaké námietky, ktoré už boli uplatnené pred správnymi orgánmi a tiež pred krajským súdom a má za to, že krajský súd sa nimi v napadnutom rozsudku zaoberal, dostatočne vysporiadal, racionálne odôvodnil svoje úvahy a vyvodil správne skutkové závery. Odôvodnenie napadnutého rozsudku krajského súdu vytvára dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku, pričom kasačný súd sa vo svojom odôvodnení obmedzil len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia.

38. Sťažovateľ namietal nezákonný spôsob doručenia napadnutého rozhodnutia, ktoré mu nebolo doručené elektronickými prostriedkami a nedostatočné právne posúdenie tejto žalobnej námietky krajským súdom. Podľa kasačného súdu bolo právne posúdenie námietky krajským súdom síce stručné, no dostatočné na vyhodnotenie námietky ako nedôvodnej, nakoľko v súvislosti so spôsobom doručovania napadnutého rozhodnutia neboli porušené alebo obmedzené procesné práva sťažovateľa. Aj keď má orgán verejnej moci v súlade so zák. č. 305/2013 Z. z. povinnosť doručovať písomnosti účastníkovi elektronickými prostriedkami (za predpokladu, že má na to vytvorené technické podmienky) táto povinnosť nie je bezvýnimčná. Orgán verejnej správy je oprávnený doručiť písomnosť aj poštovou prepravou, pokiaľ mu v elektronickom doručovaní bránia technické dôvody.

39. V prípade doručovania sťažovateľovi žalovaný uviedol práve technické prekážky ako dôvod doručovania poštou (nemožnosť inštalácie aplikácie pre kvalifikovaný elektronický podpis), pričom podľa kasačného súdu predstavuje menší zásah do procesných práv účastníka doručovanie poštovou prepravou ako vyčkávanie na opravu technického problému, za predpokladu, že účastník nepreukáže opak. Sťažovateľ namietal len spôsob doručovania, avšak neuviedol, akým spôsobom bol doručovaním

poštovou prepravou ukrátený na právach, resp. akým spôsobom ho takýto spôsob doručovania napadnutého rozhodnutia znevýhodnil oproti doručovaniu do elektronickej schránky sťažovateľa. Formy doručovania majú rovnaké právne účinky a samotný spôsob doručovania nemá vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia, pokiaľ sa rozhodnutie nepochybne dostalo do dispozície účastníka konania a zároveň nedošlo k ujme na právach účastníka, čo v prípade sťažovateľa bolo splnené.

40. Zároveň kasačný súd dodáva, že pokiaľ u orgánu verejnej správy objavia technické dôvody, pre ktoré nie je objektívne schopný vykonať doručovanie elektronicke, mal by účastníka o tomto dôvode upovedomiť, a to spolu s vykonaním právneho úkonu pri výkone verejnej správy, teda pri doručovaní. Skutočnosť, že tak orgán verejnej správy neurobil, však bez ďalšieho nemá vplyv na zákonnosť doručovania.

41. Kasačný súd rovnako ako krajský súd nevyhodnotil ako dôvodnú námietku sťažovateľa o prekvapivosti prvostupňového rozhodnutia a porušenia § 33 ods. 2 Správneho poriadku. Ako správne uviedol krajský súd, rozhodnutie o nepriznaní postavenia účastníka konania je rozhodnutím procesného charakteru a nie je výsledkom samostatného konania. Prvostupňový orgán konal plne v súlade so Správnym poriadkom, keď umožnil sťažovateľovi nahliadnuť do spisu ako aj vyjadriť sa k veci, nakoľko bolo jeho povinnosťou umožniť sťažovateľovi uplatňovať procesné práva, a to až do momentu vydania rozhodnutia o nepriznaní postavenia účastníka konania. Prvostupňový orgán sa oboznámil so všetkými podaniami sťažovateľa v konaní, pričom vyčkal na podanie vyjadrenia sťažovateľa vo veci (o poskytnutie lehoty na vyjadrenie požiadal sám sťažovateľ) a vzápätí ustálil, že práva, oprávnené záujmy alebo povinnosti sťažovateľa nemôžu byť rozhodnutím o neoprávnenom zábere poľnohospodárskej pôdy a uložením pokuty spoločnosti EUNICA MEDIA, s.r.o. priamo dotknuté, a preto vydal prvostupňové rozhodnutie. Prvostupňový orgán bol oprávnený na vydanie negatívneho rozhodnutia o účastníctve sťažovateľa v konaní a takéto rozhodnutie preto nemožno označiť ako prekvapivé.

42. Podľa kasačného súdu je z vyššie opísaného postupu prvostupňového orgánu zrejmé, čo bolo podkladom na vydanie rozhodnutia o nepriznaní účastníctva sťažovateľa v správnom konaní, pričom prvostupňový orgán vychádzal len z podaní a vyjadrení sťažovateľa, a preto nie je možné prihliadnuť na námietku sťažovateľa, že mu nebolo umožnené vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia v zmysle § 33 ods. 2 Správneho poriadku.

43. Ku kasačnej námietke týkajúcej sa porušenia ustanovení o konaní tým, že prvostupňový orgán nevyzval sťažovateľa na doplnenie náležitosti podania a rozhodol rovno o nepriznaní postavenia účastníka správneho konania sa kasačný súd stotožňuje so záverom krajského súdu, že prvostupňový orgán nemal povinnosť sťažovateľa vyzývať, nakoľko podanie z 15.08.2017 obsahuje všetky formálne a obsahové náležitosti podania. Skutočnosť, že sťažovateľ dostatočne nepreukázal dotknutosť na právach, oprávnených záujmoch resp. povinnostiach rozhodnutím vo veci neoprávneného záberu poľnohospodárskej pôdy a uloženia pokuty, nemožno stotožňovať s náležitosťami podania.

44. Sťažovateľ v podaní z 15.08.2017 jasne, zrozumiteľne a určito formuloval čo je obsahom podania, je z neho možné nepochybne vyvodiť, kto ho podal, akej veci sa týka a čo sa v ňom navrhuje. Zároveň obsahuje aj odôvodnenie, aj keď veľmi stručné, prečo môže byť sťažovateľ rozhodnutím vo svojich právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach priamo dotknutý, a to majetková a personálna prepojenosť subjektov. Na tejto argumentácii sťažovateľ zotrval počas celého správneho konania, ako aj v konaní súdnom, pričom doplnil len skutočnosti týkajúce sa nájomných zmlúv na reklamné plochy medzi sťažovateľom a spoločnosťou EUNICA MEDIA, s.r.o. avšak bez konkretizácie dotknutia na právach. Aj podľa názoru kasačného súdu bolo preto možné z podania dostatočne ustáliť dôvody, na základe ktorých sa sťažovateľ domáhal účastníctva a rozhodnúť o tom, že nie je účastníkom konania. Skutočnosti preukazujúce oprávnenosť účastníctva musí preukazovať osoba, ktorá sa tohto účastníctva domáha, a preto nemožno vyčítať prvostupňovému orgánu, či žalovanému, že bez výzvy na doplnenie podania vydal vo vzťahu k sťažovateľovi rozhodnutie o nepriznaní postavenia účastníka konania, keď nemal jeho dotknutosť na právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach za preukázanú. Nepochybil teda ani krajský súd, ak túto námietku vyhodnotil ako neopodstatnenú.

45. Kasačný súd dodáva, že sám sťažovateľ v kasačnej sťažnosti tvrdil, že obsahom podania, ktorým sa osoba domáha účasti v konaní musí byť konkretizácia vzťahu takejto osoby k predmetu konania, dostatočne adekvátne na to, aby bolo možné usudzovať, že takáto osoba môže byť rozhodnutím priamo dotknutá vo svojich konkrétnych právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach. Kasačný súd s týmto tvrdením súhlasí, avšak nevyvodzuje z neho povinnosť prvostupňového orgánu vyzvať sťažovateľa na doplnenie podania. Sťažovateľ svoj vzťah k predmetu konania resp. účastníkovi správneho konania v podaní z 15.08.2017 jednoznačne ozrejmil, tento dôvod (osobná a majetková prepojenosť subjektov) však nemožno považovať za dostatočný na vyvodenie jeho účasti v správnom konaní, nakoľko ide o nedostatočnosť skutkových tvrdení vo vzťahu k naplneniu podmienok účasti v konaní a nie o nedostatok náležitosti podaniu, ktorú mal správny orgán v súčinnosti so sťažovateľom odstraňovať. Kasačný súd zároveň uvádza, že sťažovateľ ani následne k dotknutosti na právach žiadne ďalšie skutočnosti nedoplnil. Podľa kasačného súdu nebola prvostupňovým orgánom porušená zásada súčinnosti.

46. Podľa kasačného súdu netreba opomínať ani skutočnosť, že v administratívnom konaní o neoprávnenom zbere poľnohospodárskej pôdy bola spoločnosti EUNICA MEDIA, s.r.o. uložená pokuta za správny delikt podľa § 26 ods. 3 písm. a) zák. č. 220/2004 Z.z. Vzhľadom na charakter konania o správnom delikte, v ktorom vyvodzuje správny orgán administratívno-právnu zodpovednosť len voči páchatelovi správneho deliktu, je okruh účastníkov zúžený na páchatel'a (páchatel'ov) deliktu, ktorý bude rozhodnutím o správnom delikte (a prípadnom uložení sankcie) priamo dotknutý.

47. Kasačný súd si dovoľí záverom poukázať na rozhodnutie Najvyššieho súdu z 12. februára 2020 sp. zn. 3Sžrk/7/2019, v ktorom kasačný súd posudzoval kasačnú sťažnosť spoločnosti MURAX, s.r.o., ktorá sa domáhala účasti v tom istom správnom konaní vedenom proti spoločnosti EUNICA MEDIA, s.r.o., a to vzhľadom na personálnu a majetkovú prepojenosť spoločností. Podľa kasačného súdu sú vzhľadom na rovnakú procesnú situáciu závery rozsudku aplikovateľné aj v prejednávanej veci a nie je dôvod sa od nich odchýliť. Z rozsudku vyplýva, že:

„16. Kasačný súd opakovane poukazuje na skutočnosť, že iba z dôvodu personálneho prepojenia spoločnosti MURAX, s.r.o. so spoločnosťou EUNICA MEDIA, s.r.o., proti ktorej Okresný úrad Piešťany, pozemkový a lesný odbor ako príslušný orgán ochrany poľnohospodárskej pôdy podľa § 23 zákona č. 220/2004 Z. z. vedie správne konanie, sťažovateľ nemôže byť vydaným rozhodnutím priamo dotknutý na svojich právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach. Ide o dva samostatné subjekty, ktoré podnikajú samostatne, vo vlastnom mene, na vlastný účet a vlastnú zodpovednosť. Obchodné vzťahy spoločnosti MURAX, s.r.o., v ktorej vystupujú obaja spoločníci a konatelia, nie sú dotknuté rozhodnutím vydaným v správnom konaní vedenom so spoločnosťou EUNICA MEDIA, s.r.o.

17. Kasačný súd uvádza, že tvrdenie osoby o tom, že má postavenie účastníka konania musí spĺňať zákonom predpokladané náležitosti, aby bolo možné konštatovať riadne splnenie povinnosti tvrdenia účastníka. Povinnosťou takejto osoby je uviesť konkrétne dôvody, ktoré svedčia o tom, že môže byť rozhodnutím v predmetnej veci na svojich právach alebo povinnostiach priamo dotknutá. Z uvedeného dôvodu v danej veci nie je naplnené kritérium priznania postavenia účastníka konania, pretože sťažovateľ nepreukázal vecnoprávny vzťah k správnomu konaniu a neuviedol také skutočnosti, ktoré by zakladali dôvody, kvôli ktorým by boli práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti rozhodnutím správneho orgánu dotknuté.

18. Kasačný súd konštatuje, že personálne prepojenie obchodných spoločností samo o sebe nezakladá dôvod na priznanie postavenia účastníka konania podľa § 14 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. (správny poriadok) v administratívnom konaní vedenom proti jednej z nich."

48. Kasačný súd nezistil pri rozhodovaní krajského súdu nedostatky právneho posúdenia a má na základe vyššie uvedených záverov za preukázané, že krajský súd postupoval správne, keď žalobu zamietol. Napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňové rozhodnutie má všetky formálne i obsahové náležitosti rozhodnutia, pričom vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu, ktoré je logicky vyhodnotené a v súlade so zákonom riadne právne posúdené. Uvedené možno konštatovať aj o rozhodnutí krajského súdu, ktoré spĺňa atribúty rozhodnutia zaručujúceho právo na spravodlivý proces a

v konaní sa rozhodovaní správneho súdu nebolo zistené porušenie zákona (§ 440 S.s.p.). Kasačný súd sa stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi zistených v predchádzajúcich konaniach o tom, že sťažovateľ nie je účastníkom konania o neoprávnenom zábere poľnohospodárskej pôdy a uložení pokuty vedenom voči spoločnosti EUNICA MEDIA, s.r.o.

49. Pre úplnosť považuje kasačný súd za potrebné uviesť, že kasačná sťažnosť neobsahuje žiadne nové skutočnosti, právne významné pre uvedené konanie, s ktorými by sa krajský súd v rámci svojho konania nezaoberal. Námietky sťažovateľa uplatnené v kasačnej sťažnosti teda nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť a zákonnosť napadnutého rozsudku krajského súdu. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto kasačnú sťažnosť podľa § 461 S.s.p. ako nedôvodnú zamietol. Podľa § 461 S.s.p. kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

50. Kasačný súd zároveň zdôrazňuje, že z judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie (m. m. IV. ÚS 112/05, I. ÚS 117/05). Skutočnosť, že sťažovateľ sa s právnym názorom všeobecných súdov nestotožňuje, nemôže sama osebe viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti tohto názoru a nezakladá ani oprávnenie ústavného súdu nahradiť tento právny názor svojím vlastným (II. ÚS 134/09, I. ÚS 417/08, III. ÚS 465/2016).

51. Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok sťažovateľa a stanoviska žalovaného ako aj s prihliadnutím na závery obsiahnuté vo vyššie uvedených rozhodnutiach (čl. 1 ods. 1 ústavy), najmä už v citovanom rozhodnutí sp. zn. 3Sžrk/7/2019, pri ktorom kasačný súd nezistil žiaden relevantný dôvod, aby sa od jeho obsahu a vyslovených právnych názorov (viď účinky sledované v § 469 v spojení s § 440 ods. 1 písm. h/ S.s.p. spolu s čl. 144 ods. 1 ústavy) s prihliadnutím na ústavný princíp právnej istoty odchýlil (napríklad zásadná zmena právneho prostredia, zistenie odlišného skutkového stavu alebo prijatie protichodného zjednocovacieho stanoviska v zmysle záverov judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva v oblasti zjednocovania alebo zamedzovania vydávania protirečivých rozsudkov, najmä vec Zielinsky, Pradal a spol. v. Francúzska republika č. A-24846/94, 34165/96 až 34173/96, poprípade vec Borovská a Forrai v. Slovenská republika č. A-48554/10 z 25.11.2014), rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

52. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 S.s.p. a analogicky podľa § 167 ods. 1 S. s. p.) a žalovanému ich nepriznal, lebo to nemožno spravodlivo požadovať (§ 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 168 S. s. p.).

Podľa § 467 ods. 1 S.s.p. ustanovenia o trovách konania sa primerane použijú na kasačné konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný opravný prostriedok (§ 438 v spojení s § 439 S.s.p.).